

№

..... 19 ... г.

СОФИЯ

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

ОТ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 16 ОТ 1995 Г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Конституционният съд е конституирал Министерския съвет като заинтересувана страна по Конституционно дело № 16 от 1995 г. по искането на група народни представители от 37-ото Народно събрание за установяване противоконституционност на Закона за ратифициране на Споразумението между правителството на Република България и правителството на Руската федерация за сътрудничество в областта на превантивната дейност за предотвратяване и намаляване на последствията от промишлени аварии, катастрофи и стихийни бедствия и ликвидирането на последствията от тях /ДВ, бр. 31 от 4 април 1995 г./.

Във връзка с определението на Конституционния съд от 22 юни 1995 г. изразяваме следното становище по допустимостта на производството и по съществуването на искането:

По допустимостта - чл. 149, ал. 1 от Конституцията на Република България урежда изчерпателно правомощията на Конституционния съд. Въпросът за съответствието на сключените от Република България

международни договори с Конституцията е изведен в самостоятелна разпоредба на т. 4 от ал. 1 на чл. 149, която гласи:

"4. произнася се за съответствието на сключените от Република България международни договори с Конституцията преди ратификацията им, както и за съответствие на законите с общопризнатите норми на международното право и с международните договори, по които България е страна."

Тази разпоредба е във връзка с чл. 85, ал. 1 от Конституцията на Република България, уреждаща правомощията на Народното събрание да ратифицира и денонсира със закон международни договори.

Този конституционен ред за възможността да бъде сезиран Конституционният съд да се произнесе за съответствието на сключен международен договор с Конституцията преди ратификацията му със закон от Народното събрание създава правната увереност за окончателния характер на обвързването на Република България с подписания международен договор и датата на влизането му в сила при размяната на ратификационните документи при двустранните договори или депозирването на ратификационните документи при депозитара на многостранния международен договор, ако друго не е предвидено в самия международен договор. Тези въпроси са уредени в Конвенцията на ООН за правото на международните договори. Действието на влязъл в сила международен договор може да бъде прекратено само по реда, предвиден в самия договор.

Разпоредбата на т. 4 от ал. 1 на чл. 149 от Конституцията по наше мнение изключва възможността за прилагането на т. 2 от ал. 1 на чл. 149 по отношение на международните договори, ратифицирани от Народното събрание на Република България със закон. Ако създателите на

конституционната разпоредба по т. 4 от ал. 1 на чл. 149 са целели последващ конституционен контрол на сключените и влезли в сила за Република България международни договори, то несъмнено това би следвало да бъде уредено в т. 4, където се третира тази специфична материя, пораждаща права и задължения на Република България в областта на международното публично право.

В подкрепа на тази теза са и разпоредбите на ал. 2 и 3 на чл. 85 от Конституцията на Република България, които гласят:

"/2/ Ратифицираните от Народното събрание договори могат да бъдат изменяни или денонсирани само по реда, посочен в самите договори или в съответствие с общопризнатите норми на международното право.

/3/ Сключването на международни договори, които изискват изменения в Конституцията, трябва да бъде предшествано от приемането на тези изменения."

Становището на Министерския съвет е, че производството пред Конституционния съд по установяване на противоконституционност на ратифициран със закон и влязъл в сила за Република България международен договор е недопустимо.

По съществото на искането - Споразумението между правителството на Република България и правителството на Руската федерация за сътрудничество в областта на превантивната дейност за предотвратяване и намаляване на последствията от промишлени аварии, катастрофи и стихийни бедствия и ликвидирането на последствията от тях, подписано на 15 февруари 1995 г. в София и ратифицирано със закон от Народното събрание /ДВ, бр. 31 от 4 април 1995 г./, има ясно изразен хуманитарен характер. Целите на сътрудничеството между

договарящите се страни, формулирани в преамбюла на споразумението, и формите на неговото осъществяване са насочени изключително към оказване на помощ на "искащата страна", при кризисни ситуации при възникване на промишлени аварии, катастрофи и стихийни бедствия, които не могат да бъдат ликвидирани със силите и средствата на една от договарящите се страни и предизвиканата от това потребност от съгласувани действия на договарящите се страни с цел ликвидиране на последствията от тях.

Групите за оказване на помощ, които "предоставящата страна" изпраща по молба на "искащата страна", са групи от специалисти /в това число военен персонал/, предназначени за оказване на помощ и подsigурени с необходимата екипировка. "Екипировка" означава материали, технически средства, снаряжение на групата за оказване на помощ и лично снаряжение, използвани за оказване на помощ. Въоръжение тук отсъства. Ръководството на действията на всички сили, изпълняващи аварийно-спасителни и други неотложни работи в зоната на бедствието, се осъществява от компетентния орган на искащата страна. На територията на нашата страна това е Гражданската защита на Република България. Сътрудничеството по това споразумение се осъществява в съответствие с вътрешното законодателство на договарящите се страни и при спазване на нормите на международното право.

Споразумението има хуманитарен и природозащитен характер. Възможният военен персонал в състава на групите за помощ съгласно Решение № 6 на Конституционния съд от 12 юли 1994 г. /ДВ, бр. 59 от 1994 г./ не представлява "чужда войска". Целите на неговото пребиваване на наша територия, по наша молба, за определено време и

при определени условия, посочени в молбата, изключват военен или военнополитически характер или цели, осигурени с военни средства.

Министерският съвет счита, че Споразумението с правителството на Руската федерация за сътрудничество в областта на превантивната дейност за предотвратяване и намаляване на последствията от промишлени аварии, катастрофи и стихийни бедствия и ликвидирането на последствията от тях е в съответствие с Конституцията на Република България и редът на обвързването на Република България с това споразумение отговаря на Решение № 6 на Конституционния съд от 12 юли 1994 година.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

КК/НБ
КК-СТ